

4 Alaca Şiir Şöleninin Hikâyesi

– Durdu ŞAHİN · 05 Temmuz 2012

---

4. ALACA ŞİİR ŞÖLENİNİN HİKÂYESİ

Önce karşıladık,
Ozan İlo ile Toynak ağabeyi,
Sonra demledik çayları,
Sohbet koyulaşsın iyi.
Konuştuk, güldük, düşündük.
Gazete bürosunda,
Bazen de efkârlandık,
Vaktinde sırasında.

Açlık giderildi,
Demli çaylar içildi.
Gözler daha bir ferlendi,
İstikamet seçildi.
Ağır ağır çarşıya,
Yürümeye başladık.
Hakikatlere uyup,
Nefsimizi dışladık.

Gönül dostlarımıza,
Şairleri tanıttık.
Onların özelliklerini,
Birer birer anlattık.
Sevindi dinleyenler,
Misafirler mutluydu,
Şiir adına tüm dostlar,
Yarından umutluydu.

Sonra buyurdu,
Ali Yazgan, Halil Erdoğan.
Osman Karakaş.
Artıyordu sayımız,
Azimle yavaş yavaş.
Beklenenler gelince,

Lokantaya buyurduk.
Bismillahla başlayıp,
Mideleri doyurduk.

Vaktinde salondaydık,
Şiirsevenler hazırđı.
Kenan Yaşar da yetişti,
Baştan sona huzurdu.
Sırayla okudular,
Şairler şiirlerini.
Coşturdular ahenkle,
Gönül nehirlerini.

Ustaların sözleri,
Manalıydı güzeldi.
Okunan tüm şiirler,
Bu şölene özeldi.
Yaşlısıyla genciyle,
Herkesi mest eyledi.
Kimisi ciddi, ciddi,
Kimi esprili söyledi.

Şölenin en sonunda,
Sunuldu hediyeler.
Fotoğraflarla bu gün,
Tarihe çok şey söyler.
Bir şölen de böylece;
Başladı bitti beyler.

Durdu ŞAHİN